

HOMENATGE

text REDACCIÓ

fotos JAVIER RODA & LA PEPA

Des de la redacció de La Veu dediquem aquest petit homenatge pòstum al jove benicarlandó Ignacio Lluch, "Hache".

ICHEH . HACHEH . HACHEH . HACHEH . HACHEH . HACHEH . HACHEH . HACHEH . HACHEH . HACHEH . HACHEH

El misteri de la costa benicarlanda

(O com l'administració autonòmica perd un projecte que mai va existir)

MOR EL CARXOFA D'OR SANTI SANTAMARÍA

El misteri de la costa benicarlanda (O com l'administració autonòmica perd un projecte que mai va existir)

text **REDACCIÓ**

Ni la costa nord ni la sud. Cap dels nostres trams del litoral mereix l'atenció de les administracions, que reconeixen, això sí, la necessitat d'emprendre polítiques de protecció. Les últimes notícies que arriben de la costa nord no poden ser més decebedores per als benicarlandos. **Tot i haver presentat un projecte de parc litoral, ara, la mateixa administració que el va presentar a Benicarló, nega la seua existència.** Tot un misteri. Al sud, el Barranquet ja és, oficialment, una zona d'alt risc d'inundacions, molt perillosa per als veïns. Ho diu un informe de la Confederació Hidrogràfica del Xúquer, la mateixa que te paralytitzat el projecte de canalització de la Rambla, destinat a acabar amb el risc d'inundacions. Ni els uns ni els altres. Els benicarlandos, amb un pam de nassos, veuen com les inversions passen de llarg..., o no arriben,

perquè es queden a pobles de més al sud.

Es busca del "Parc Litoral"...

Mario Flores, conseller d'Infraestructures, ha admès que el projecte de Parc Litoral de Benicarló no està finalitzat. Ho ha fet malgrat que el passat mes de desembre el director General de Ports, Carlos Eleno, el presentara a Benicarló davant els mitjans de comunicació i anunciara que l'endemà s'iniciava la seua tramitació davant els òrgans competents. El conseller ha contestat a la petició del diputat autonòmic de Compromís, Enric Morera, el qual va sol·licitar una còpia del projecte bàsic del Parc Litoral de Benicarló. Flores assegura en el seu escrit, datat a 4 de febrer, que "li comuniquem que el projecte encara no està finalitzat, raó per la qual no és possible la seua remissió". La resposta de l'administració autonòmica tira per terra els últims anuncis realitzats per conselleria, que

va arribar a desplaçar als seus tècnics al municipi per a presentar el projecte. Així, el passat 21 de desembre Carlos Eleno, director general de Ports, es va desplaçar fins a Benicarló per a presentar el projecte bàsic d'ordenació del front litoral: tram Vinaròs Sud-Benicarló Nord. Es complia així amb el compromís adquirit per conselleria davant la corporació municipal, quan van prometre que abans de finalitzar l'any estaria llest el projecte. Eleno va mantenir abans de la presentació una trobada a tres bandes, en el qual van estar presents representants del ministeri, conselleria i ajuntament de Benicarló. el projecte que es va presentar plantejava la construcció d'una senda verda que recorrerà el tram més proper a la costa vinarossenca. No obstant això, en la zona costanera més propera al centre urbà de Benicarló, es plantejava la construcció d'espigons per a protegir la costa.

"LÍNEAS"

Et recordem que la sèrie de televisió "Líneas" s'emet en l'espai televisiu "Anem de Bòlid" en C56 i en TVCS. L'estrena setmanal es la nit del dijous. També per internet en www.vimeo.com/lineas

En el capítol 5 de "Líneas"...

-Un italià molt sospitós, interpretat per Josep Sans, ens parla dels seus problemes amb el perfum car de dona en un impressionant monòleg.

-Dos dels personatges més entranyables de la sèrie son Vladimir i Chanquete, interpretats per Jordi Reverté i José Gómez.

-El fill de Vladimir, Nikolai, explica els seus problemes amb el seu pare i elabora una orxata molt particular. Interpretat per Nacho Nebot.

-Joaquín Caspe, Josep Sans, Ximo Vizcarro i Josi Ganzenmüller interpretant els seus papers en un camp d'oliveres mil·lenàries.

"LÍNEAS" també en:
www.vimeo.com/lineas

CLUB HANDBOL BENICARLÓ

text i foto CLUB HANDBOL BENICARLÓ

CADET FEMENÍ

BM JUAN COMENIUS - 30

CH BENICARLÓ - 5

Partit jugat dissabte de mati en pista exterior. El partit, en un principi, es presentava força igualat, ja que davant hi havia un equip força paregut al nostre. I així va ser durant els primers 15 minuts, on el resultat del marcador era de 3-1. Malauradament, les absències d'algunes jugadores i el factor pista ens va passar factura.

Per part del Benicarló van jugar: Anastasia i Azahara en la porteria, Diana, Maria Rakraki (2), Wisden, Leila (2), María Febrer i Vanessa (1).

CADET MASCULÍ

CH BENICARLÓ - 18

AMICS ONDA - 38

Partit que també pareixia que anava a ser igualat, ja que en el partit d'anada se'ls va plantar cara i no va ser fins al final que van aconseguir derrotar-nos. Aquesta volta les errades defensives van ser determinants per al resultat final.

Per part del Benicarló van jugar David a la porteria, Sergi, Marcos, Danut, Kevin, Àlex Reguera, Juan, Àlex Sigüenza, Jonay, Adrián, Àlex Roca, Bruno, Eric i Rafa.

SENIOR FEMENÍ

CH RIOLA - 28

BAIX MAESTRAT BENICARLÓ - 12

Encara que parega el Dia de la Marmota, no ens estem repetint en el temps, partit igualat a priori però les mateixes

errades que s'han produït en altres partits en atac s'han repetit en aquest.

Igual que en el cadet femení, el partit ja va començar tort quan vam veure que ens tocava jugar en una pista exterior. I pareix mentida que una volta per setmana entrenem a la Pista del Marynton, però la diferència és que entrenem de nit. De totes formes, la temporada passada contra este equip també vam perdre fora. Cal dir que ha sigut un dels pocs equips que han sabut atacar la defensa 3:2:1 que practiquem.

Per part del Baix Maestrat Benicarló van jugar: Laura a la porteria, Rosa Mari, Vanessa, Arantxa, Alamu, Juliana, Sheila, Aroa i Jennifer.

SENIOR MASCULÍ

C. BM QUART - 38

CH BENICARLÓ - 25

Partit que va començar igualat en el camp del 4t classificat però que poc a poc va anar demostrant a base de bon joc la seua posició en la taula.

Al final, tot i jugar un dels millors partits de la temporada, l'equip va tornar a Benicarló amb una nova derrota.

LLIGA COMARCAL BENJAMÍ / ALEVÍ "BAIX MAESTRAT"

Sisena jornada de la Lliga comarcal.

Els resultats han estat els següents:

RÓDENAS, 12- CATALÁ, 4

A. ESTEBAN, 12- PENÍSCOLA, 4

RÓDENAS, 12- PENÍSCOLA, 4

L'anàlisi de diferents ítems és el que ha determinat la baremació de les diferents zones de risc.

ve de la pàgina anterior

"Demà (22 de desembre) conselleria de Medi Ambient començarà a presentar el projecte davant els organismes competents que haurien de posicionar-se sobre les intencions de l'administració", va arribar a afirmar Eleno en la seua compareixença a Benicarló. Ara és el propi conseller l'encarregat de desmentir les seues afirmacions, que van alçar esperances entre els veïns afectats de la costa nord. Les últimes notícies pel que fa a aquest tram degradat de la costa es remunten al passat mes de gener, quan el dia 13, representants de conselleria i ajuntament de Benicarló van mantenir una trobada en el ministeri encaminat a arrancar un compromís de l'administració autonòmica. Fins a allí, suposadament, va viatjar també el projecte de Parc Litoral, rebutjat pels tècnics ministerials al considerar que no podien existir habitatges dins de la zona de domini públic. La pròpia administració central va anunciar la falta de fons per a protegir la costa nord benicarlanda, cosa que va alçar les ires de l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo. Ara, és l'administració autonòmica qui deixa també de costat les aspiracions veïnals, reconeixent que encara no ha finalitzat la redacció del projecte bàsic. La protecció i regeneració de la costa nord de Benicarló queda de nou en l'aire, mentre que cada temporal marítim s'engoleix un nou tram d'aquest tram del litoral sense que cap administració faça res per protegir-lo.

... Ens trobem un Barranquet altament perillós

La Rambla d'Alcalá en el tram de la desembocadura a Benicarló ha obtingut la qualificació de zona de màxim risc d'inundació en l'estudi realitzat per la CHX sobre l'avaluació preliminar del risc d'inundació en la Demarcació Hidrogràfica del Xúquer. Per davant del tram benicarlando se situen el Barranc de La Murta a Nules, que és el tram amb major risc d'inundació dels gestionats per la

Confederació Hidrogràfica del Xúquer, el Riu Sec al seu pas per Borriana i el Barranc de la Chinchilla d'Oropesa. Tots ells han obtingut una valoració per sobre dels vuit punts en l'estudi realitzat arran de la normativa dictada per la Unió Europea, que planteja l'obligació d'elaborar mapes de perillositat d'inundacions i mapes de risc d'inundació, i d'establir plans de gestió del risc d'inundació per a les zones determinades en una avaluació preliminar del risc d'inundació. Per a donar compliment a la Directiva, el Ministeri de Medi ambient, i Mitjà Rural i Marí, ha engegat el Sistema Nacional de Cartografia de Zones Inundables, dins del qual s'ha portat a terme aquesta avaluació preliminar del risc d'inundació. L'anàlisi de diferents ítems és el que ha determinat la baremació de les diferents zones de risc.

En el cas de la rambla benicarlanda, s'han analitzat les nombroses inundacions que ha tingut en el passat, sent la més recent la que es va produir l'octubre de 2007 quan, per espai de 12 dies, els veïns de la conca van veure inundades les seues propietats. Les grans pèrdues econòmiques provocades per la forta

avinguda d'aigua van forçar a la substitució del pont de l'avinguda Papa Luna, que es va mostrar incapaç de suportar el devesall d'aigua. Malgrat aquesta millora, el tram segueix estant considerat com un dels més perillosos de la conca del Xúquer i està a l'espera de la finalització de la redacció del projecte de canalització. L'estudi ara realitzat considera que la probabilitat de la inundació té un període de tornada aproximada menor de 10 anys, tenint conseqüències sobre la salut humana, amb danys immediats a les persones. En cap de les nombroses inundacions patides en l'entorn de la desembocadura s'han produït aquest tipus de danys però, no obstant això, l'estudi no els descarta. Per al càlcul dels danys associats a les afeccions s'ha quantificat l'àrea que es veu afectada per la inundació, i l'ús del sòl de cada àrea. La vulnerabilitat davant una inundació, entenen com a tal la valoració dels danys produïts per aquesta inundació, es pot desglossar en danys associats a l'afecció sobre propietats, infraestructures, i continguts emmagatzemats arrossegats per la làmina d'inundació, i danys intangibles, que no són traduïbles a termes monetaris, com són els lligats als aspectes socials i culturals afectats per l'alteració de les condicions de vida en les zones afectades.

En el cas de Benicarló, s'ha tingut en compte la modificació que ha patit la desembocadura a causa de la pressió de les urbanitzacions que s'han construït en els últims anys i que han denunciat, en repetides ocasions, diferents grups ecologistes. La Confederació Hidrogràfica del Xúquer (CHX) ha iniciat els treballs per a redactar la cartografia dels 2.500 quilòmetres de rius, rambles i barrancs que flueixen en les 187.500 hectàrees de la demarcació, que inclou bona part de la Comunitat Valenciana, de Castella-la Manxa, i en menor mesura Aragó i Catalunya. Per a l'elaboració dels mapes de risc s'ha adjudicat una assistència tècnica amb un cost de cinc milions d'euros sota la supervisió de la CHX.

INAUGURAT EL PRIMER FÒRUM FALLER

text i foto NATÀLIA SANZ

Benicarló ha encetat una interessant proposta que pot ser es convertisca en la cita fallera de l'any: el primer fòrum faller de Benicarló. La Junta Local Fallera ha decidit assegurar al voltant de la taula a representants de tres dels sectors que més tenen a veure amb el món de la festa per a debatre al voltant del passat, el present i el futur dels festejos. Divendres passat obrien el foc els representants del Taller d'Indumentària Salvador i Carlos, que van parlar sobre la Indumentària Valenciana del segle XVIII. El saló d'actes del MUCBE es va quedar menut davant l'expectació que va alçar la proposta de Junta, "que ens anima a seguir endavant i ens indica que estem en el bon camí", valorava Pedro Manchón, president de JLF. Al llarg de més de mitja hora Salvador i Carlos van oferir una xerrada didàctica en la qual van mostrar el resultat de les investigacions que han desenvolupat al llarg dels últims anys en nombrosos arxius i biblioteques. Amb peces autèntiques recuperades en anticuaris en unes ocasions o mitjançant l'estudi de gravats i pintures de l'època, han conclòs com vestien els nostres avantpassats valencians, amb la intenció de traslladar al carrer la moda del moment. "No es tracta de crear moda, sinó de vestir amb el major rigor possible", explicaven aquests puristes de la indumentària valenciana. "La nostra lluita té un objectiu: valorar la importància i rellevància que té el vestit en la nostra indumentària tradicional".

Recolzant-se en un model femení i altre masculí, els van anar vestint de dins cap a fora, és a dir, des de la roba interior fins a les mantillas o barrets. Davant la sorpresa dels assistents a l'acte, van anar desfilant senzilles peces de vestuari i unes altres molt més complicades, que demostren la riquesa de la vestimenta valenciana. Però Carlos i Salvador van anar molt més allà i van detallar fins i tot com es col·loquen les diferents peces o com es corden, per exemple, els pantalons de l'home. "Basem les nostres peces en la reproducció d'originals, tant en les peces com en el patronatge", van detallar. La croada que han emprès comença a donar els seus fruits i són nombrosos els fallers que s'apunten a la puresa del seu estil. En Benicarló, la seua conferència va deixar profunda petjada i una exposició en la qual, al llarg de tot el mes, és possible conèixer de prop la moda més històrica del segle XVIII en tot el territori valencià. "Existeix la creença que cada zona vestia d'una manera,

però no és així. Hi ha una moda per a tots, que és la que estem explicant, i altra que sí s'adapta al clima, a les classes socials o a determinats moments", van puntualitzar.

GUANYEM EL CÀLIG

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

NO HO HAVIA VIST MAI

Primera part. Un jugador del Càlig es queda estés al terra però el Benicarló continua jugant. No puc assegurar que el nostre davant se n'adonara de la situació, és més, penso que no va vore res. El lateral dret dels forasters decideix que allò és injust. Esperitat se'n va de cap a les cames i el cos de l'atacant. Entrada esgarrifosa. Si l'agarra bé el desgracia, li trenca alguns ossos i part dels altres. No hi ha dubte per ningú. Per l'àrbitre, tampoc, i trau una llampant targeta roja que envia l'irat futbolista la caseta. Fins ací, en un principi, res d'extraordinari. La bona va vindre quan l'ofés lateral, espero que fora d'ell perquè si es comporta així habitualment té un problema greu, va abandonar el terreny de joc. Els ulls fora d'òrbita s'adreça cap a la caseta, però quan tothom creia que allò quedaria solucionat amb una puntada de peu a la soferta porta dels vestidors, va emprendre el camí cap a la grada. Va anar per tot el lateral, molt digne, sabent-se víctima d'una flagrant injustícia, va girar en arribar al córner, va recórrer tot el camí fins el cantó de la cantina, es va enfilel a la tribuna i allí li va sortir a l'encontre una assenyada jove (la dona, la núvia?) que va tractar de detindre'l. No va poder ser, va tirar endavant. Havia tingut el personatge temps de pensar-se bé el ridícul que estava fent i recular, però no. S'ho hauria de fer mirar. Ja a la tribuna va estar a punt de muntar-ne una de grossa. Els aficionats calijons –molts– van acudir en massa més que per defensar-lo per apaivagar-lo, però si en aquell moment salta l'espurna allí tenim un circ monumental. Penso que aquest xiquelo hauria de canviar d'afició i desfogar les seues coses sense comprometre ningú. També confio que la sanció siga exemplar, no ja per criminalitat de l'entrada sinó sobretot per la posterior actuació. De veritat, que s'ho mire...

ELS PROLEGÒMENS

Vuit euros feien pagar, vuit. I hi havia gent, sí. M'agrada que guanyem aquests partits en què ve gent de fora, es deixen els diners, puguem així pagar l'àrbitre i a més, se'n vagen amb la cua entre les cames. Es va guardar un minut de silenci. No vaig arribar a esbrinar per qui, però un partit del Càlig sense els senyors Ferreres i Arayo no té l'encant necessari. Els vaig trobar a faltar, però, això, el partit igual es va jugar.

L'AMBIENT

Van ser molts els aficionats de la capital que es van

atansar al grau per vore si els seus aconseguien treure alguna cosa de profit. A la tribuna els uaita i reina eren fàcils de sentir. Tants en van vindre i tan de crit pegaven que en sé de molts que per no tindre un tall de digestió van abandonar el seu seient habitual per viatjar fins el lateral. En fi. Em segueix molestant que entre els qui animaven l'equip visitant hi haguera gent de Benicarló, per molt que tingueren fills jugant amb el Càlig o per molt que ells mateixos visquen a Càlig o per molt que encara siguen jugadors en actiu del Càlig. No ho puc entendre això!

LA CURIOSITAT?

En l'alineació inicial dels "forasters" hi havia tants jugadors benicarlandos (o més) que en la del Benicarló. *Caldrà reflexionar sobre el tema.*

JOSUÉ

Al nostre Josué no sé d'on l'hem tret. És secallós, de pell bruna, duu una cueta descurada i acudeix al partit acompanyat de tota la família, també de pell bruna i amb tendència a la hipèrbole a l'hora d'exterioritzar les seues alegries. No faria res si acompanyaren qualsevol cantaor de flamenc a tocar-li les palmes. Uns personatges, de veritat. El cas és que Josué va marcar el primer als pocs minuts. I al cap d'una estona va fer el segon. I quan ens havien empatat a dos (com podem deixar que el Càlig ens empate guanyant-los per dos a zero?) va marcar el tercer, semblant al de Villa a l'Spòrting el dia anterior. Deliri entre la concurrència i especialment entre tots els membres del seu clan.

ÀRBITRO, LA HORA!

Vergonyós, però cert. L'afició benicarlanda va acabar demanant l'hora contra el Càlig. No hase falta desir nada más.

I ARA, QUÈ?

Ara em penso que no n'hi haurà prou que ens martiritze el Catí sinó que veig que s'hi han afegit amb ganes el Traiguera de Xoco i l'Alcalà. Ai que patirem. Diumenge que ve no sé on anem, però ens convindria guanyar. Cert.

AGNÉ

Sé que li deu ser igual a tot el món, però l'actitud de Raül Agné, entrenador del Girona, a la roda de premsa posterior al partit que el seu equip va jugar a Osca em sembla digníssima. Mentrestant, ací, continuem dient el número de la rifa per l'altaveu en castellà i ficant els anuncis del partit també en castellà. Deu ser perquè així se'ns ompli el camp tots els diumenges i es venen més numerets de la rifa. País!

labonaradio 99,9FM

www.labonaradio.com

RECICLEM LA RÀDIO!!!

De Bon Rotllo
de 10,00h a 13,30h amb
Maribel López i Mariola Nos

El Benicarló assegura la permanència

text VICENT FERRER

3 BENICARLÓ AEROPORT CASTELLO: Gus, Chaguinha, Vadillo, Lolo, Retamar; cinc inicial; Xapa, Chich0, Kike i Javi Alonso.

2 MARFIL SANTA COLOMA: Igor, Rubén, Gerard Esteller, Jordi Sánchez, Oscar Redondo; cinc inicial; Rafa, Busquets, A. Segura, Héctor, Julio i Marc Marmol.

ÀRBITRES: Sanzol Goñi i Urdanoz Apezteguía, col·legi navarrés. Ensenyaren tarja groga als locals Chicho i Vadillo; als visitants Gerard Esteller, Julio i A. Segura.

GOLS: 1-0 min. 17, Lolo. 1-1 min. 18, Héctor. 1-2 min. 37, Gerard Esteller. 2-2 min. 29, Retamar. 3-2 min. 40, Retamar.

INCIDÈNCIES: En el Poliesportiu Municipal uns 1.400 espectadors amb un centenar de seguidors de l'equip català que no van parar d'animar als seus. Partit retransmès per Punt 2. Als descansos jugadors de les escoles d'ambos clubs jugaren un partidet.

Amb la seua apurada victòria davant l'Ivori Santa Coloma, el Benicarló Aeroport Castelló s'assegura una temporada més la seua participació en la màxima categoria del futbol sala nacional. Però els tres punts no van ser gens fàcils d'aconseguir doncs el rival, francament, va merèixer l'empat.

Va ser un partit dens, amb forts marcatges per part dels dos equips, que van exhibir en la pista estar físicament molt ben preparats, atès que el seu ritme no va decaure al llarg dels quaranta minuts. Malgrat això va haver moltes oportunitats de gol, però aquest es va

fer esperar. El primer esglai el van donar els visitants al rematar Héctor al pal als tres minuts; va gaudir després Retamar de dues ocasions, però Igor va rebutjar la primera i la segona va eixir al costat del pal. Mentrestant Oscar Rodó, qui timgué retingué, es va mostrar perillós en l'u contra u i als tretze va posar en dificultats Gus i als quinze va obligar a lluir-se al meta local.

El primer gol va arribar després d'una internada per l'esquerra de Lolo, amb passada al segon pal on Retamar solament va haver d'espentar al fons de la porteria. Més l'alegria local tot just durà un minut, atès que Héctor amb tir ras i després de donar en el pal empatava el partit. Amb aquest marcador es va arribar al descans.

L'inici del segon temps va ser molt espès, els dos equips no volien perdre fàcilment el baló i sols Igor va impedir que el Benicarló s'avançara després de tirs de Lolo i Xapa, aquest últim sols davant el porter. El partit continu amb pressió de l'Ivori que tot just deixava jugar a un Benicarló que, al no tenir un pivot de referència, facilitava la labor defensiva dels catalans.

El cansament va fer massa en els últims cinc minuts, on es van veure de nou clares oportunitats; Lolo rematava fregant el pal; Gus treia una rematada d'Héctor; i Jordi Sánchez perdonava. Mancant quatre minuts el Benicarló perd ximplement un baló, Segura veu a Gerard Esteller sol, passa el baló i es trenca l'empat. Això va obligar Juanlu Alonso a traure a Retamar com porter-jugador el qual, faltant dos minuts i després de burlar a dos contraris, marcà un golàs. Va eixir llavors Oscar Rodó com cinquè jugador però després d'una perduda de baló Xapa corre per la dreta, burla a dues contraris i fica al baló a Retamar que marca el gol de la victòria. I faltant deu segons Héctor va fallar el que haguera estat l'empat.

Amb la seua apurada victòria davant l'Ivori Santa Coloma, el Benicarló Aeroport Castelló s'assegura una temporada més la seua participació en la màxima categoria del futbol sala nacional. Però els tres punts no van ser gens fàcils d'aconseguir doncs el rival, francament, va merèixer l'empat.

BENIHORT, EN PLENA ACTIVITAT COMERCIAL

text NATÀLIA SANZ

La primera part de la campanya de cítrics en la cooperativa Benihort segueix avançant per bon camí, tpt i les baixes temperatures registrades el mes de gener.

La Cooperativa Agrícola de Benicarló garanteix la qualitat de les seues taronges i assegura que els productes cítrics de l'empresa que arriben als mercats no estan afectats pel gel. Així, les varietats de Navel-Washington, Navel-Foyos i Salustiana dels socis de Benihort que s'estan recol·lectant actualment es troben en perfecte estat. Així ho confirmen les valoracions dels tècnics de la conselleria, així com dels de l'empresa que han efectuat els exàmens corresponents, tant en camp com en magatzem. El gerent de Benihort, Guillermo Edo ha detallat que "a pesar que la carxofa ha patit les conseqüències de les gelades, la producció de cítrics Benihort que arriba als mercats és de total confiança".

D'altra banda, Benihort va visitar durant la primera

setmana del mes de febrer les instal·lacions que l'empresa de confecció i manipulació de plantes Fusion Plant S.L., pionera en l'empelt de plantes hortícoles, té a Gadir (Marroc). L'objectiu d'aquesta visita professional ha estat verificar els treballs que allí s'estan realitzant en aquest camp i iniciar contactes comercials. Com representants de Benihort, el gerent Guillermo Edo, el responsable de l'àrea de planters José Miguel Soriano, així com els membres de la rectora, Francisco Manuel Caldés Sastriques (secretari) i José Luís Miquel, van visitar aquesta empresa franc-marroquina, que és pionera en planta empeltada, amb més de 50 milions d'empelts anuals. Aquest planter treballa en l'empelt de plantes hortícoles com el tomàquet, pebrot, albergínia o meló d'Alger i compleix amb totes les normes de producció europees. El gerent de Benihort, Guillermo Edo, ha explicat que "a través d'aquesta visita pretenem començar a treballar amb aquesta empresa i intentar donar als nostres llauradors, planta d'alt rendiment a un cost raonable. Hem pogut comprovar in situ que Fusion Plant és una companyia pionera en aquest àrea, que compta amb controls de qualitat en els seus planters i plantes de viver".

EL PGOU, MÉS PROP

text NATÀLIA SANZ

El document del concert previ del PGOU de Benicarló serà analitzat a finals de mes per la comissió informativa d'Urbanisme de la conselleria.

Així ho va anunciar Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, qui va detallar que “sembla que no han tocat res del document” que el consistori va remetre al novembre del 2009 a l'administració autonòmica per a la seua aprovació definitiva. Així, si la comissió ho considera oportú, es donarà per conclosa i superada aquesta fase del concert previ, amb l'objectiu de continuar amb els tràmits previstos per a l'aprovació de la revisió del PGOU. L'actual document regulador de l'urbanisme de Benicarló data de 1.986, i es van iniciar els tràmits encaminats a la seua revisió al febrer de 2.002. L'últim episodi viscut pel document, que va ser sotmès dues vegades a exposició pública, va ser el polèmic ple que es va aprovar la seua remissió a conselleria, aprovada amb els únics vots a favor de l'equip de govern. La sessió extraordinària es va celebrar al juliol del 2.009, però no és fins a novembre d'aqueix mateix any quan la documentació es remet a conselleria juntament amb les apreciacions i modificacions del document arreglades per l'arquitecte municipal en el seu informe.

“Nosaltres tenim molt clar que ens hem de moure si des de Madrid no fan res”, va assegurar Marcelino.

Entre elles, es troba la modificació de la recalificació del sòl de la costa nord com urbanitzable “tal com es va acordar per la direcció política amb l'associació de veïns corresponent”, segons arplega l'informe. Durant el ple que va aprovar el document, els socialistes van recordar l'equip de govern que “la pròpia conselleria ja va dir que era un error i no es podia fer”. Ara serà la comissió qui dictamine si tenien raó en els seus fonaments per a oposar-se a l'aprovació. I justament la Costa Nord va ser motiu de noves declaracions per part de l'alcalde del municipi després d'assistir a la presentació de la plataforma provincial que vetllarà per la seua protecció. “Nosaltres tenim molt clar que ens hem de moure si des de Madrid no fan res”, va assegurar. En aquest sentit, el primer edil es va mostrar convençut “d'arribar fins a Brussel·les si és necessari” per a demanar la protecció d'aquest tram del litoral “el més maltractat per la regressió de tota la costa mediterrània”, va recordar. El primer edil va recordar que “el ministeri està incomplint la Llei de Costes i ho anem a denunciar”, encara que va puntualitzar que a les reunions de la plataforma recién constituïda assistirà l'associació de veïns afectats.

Tractament de les escombraries

text BLOC per BENICARLÓ

La Diputació i el Consorci de Residus de la zona 1 adopten una solució d'urgència per al tractament de les escombraries: mentre no estiga a punt la planta de transferència de Benicarló, posen a la disposició dels municipis la planta de Sogorb per a, posteriorment, poder traslladar els residus fins a Xixona. No ens enganyem, compactar residus sòlids urbans (fems, basura), és sotmetre-la a altes pressions i als canvis químics que això suposa. No es pot nomenar a aquest procés simplement transferència de residus, perquè s'estan tractant, per això, podem afirmar que ens trobem davant d'una mini planta de tractament de residus i no de transferència. Davant d'aquesta situació, s'hauran de complir, al nostre entendre, els requisits exigits per la legislació vigent per a la instal·lació de plantes de tractament de residus sòlids urbans.

Les plantes de transferència es situen com un punt entremig, entre la recollida de basures i el seu tractament. I es poden definir aquestes instal·lacions com aquelles on es descarreguen i

s'emmagatzemen els residus per a posteriorment transportar-los a un altre lloc per a ser vaporitzats o eliminats.

El seu funcionament es el següent: A la planta de transferència arriben els camions amb la basura recollida en les diferents zones urbanes que pertanyen a l'àrea de gestió d'aquesta planta, en el nostre cas, 49 municipis. Els camions es pesen per a registrar el pes dels residus que es van a transferir, a continuació descarreguen i abandonen la instal·lació de transferència. Els residus són compactats a pressió i introduïts en grans contenidors-semiremolcs i són transportats a la planta de tractament. Per això cal una declaració d'impacte mediambiental que no la tenim, una llicència d'activitat que tampoc la tenim i un projecte d'activitat que tampoc el tenim. Desgraciadament aquesta planta es ficarà a Benicarló amb els vots del PP i del Sr Marcelino Domingo, al capdavant. A Calp, després de 12 anys, han descobert que la planta contamina, però el mal ara ja està fet.

BLOC per Benicarló

Exposicions Mucbe

Exposició temporal al voltant del món agrari “Bona terra bona collita”. Planta baixa del Mucbe. Organitza: Regidoria de Cultura. Col·labora: IFF, Ashland i Ruralcaixa.

Exposició permanent “Tresors arqueològics, troballes ibèriques de Benicarló”. Planta baixa del Mucbe. Organitza: Regidoria de Cultura. Col·labora: IFF, Ashland i Caixa Rural Benicarló.

Exposició “Legionari. Italians de Mussolini a la Guerra d'Espanya (1936-1939)”, del Museu d'Història de Catalunya (fins al 27 de març de 2011). Primera planta del Mucbe. Organitza: Regidoria de Cultura.

Exposició “Eclèctic@”, de Cristobal Saborit (fins al 20 de febrer). Segona planta del Mucbe. Organitza: Regidoria de Cultura.

EN “OLOR” DE MULTITUD

Arran de l'“affaire” *Gürtel*, que té als “populars” emmerdats fins als ulls –sense perdó, perquè es literal-, han posat de moda donar-se banys de multituds, convocant “a rebato” als càrrecs i altres “empleats” del partit, amb la consigna d'aplaudir rabiosament als imputats. És el què ha succeït, una vegada més, amb Camps, processat pels tribunals i encara president de la Generalitat Valenciana: només saber-se que el jutge no acceptava les habituals martingales dels advocats de l'imputat, per demorar el procés i la fiscalia confirmava l'acusació a Camps

d'haver-se “venut” als de *Gürtel* per una col·lecció de vestits i altres obsequis, s'ha convocat als addictes per enlairar-lo en olor de claveguera...vull dir de multitud.

Paral·lelament els alts càrrecs “populars” –els consellers Blasco, Rambla, Cotino i Sánchez, l'alcaldesa Barberà, a més d'algun altre subaltern-perden els papers i es dediquen a malparlar del govern de l'Estat i a qüestionar la independència del poder judicial. Senyal evident dels nervis que els tenallen.

Marc Antoni Adell

DAMES INDIGNES

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

1 – I – 2011

Començament d'any al Teatre Nacional de Catalunya, en cartell una obra atractiva pel seu repartiment, i per les seues referències, "Agost" de Tracy Letts, premi Pulitzer 2008. Narra la història de la família Weston a l'estat d'Oklahoma, que es reuneix després de la mort del pare, a partir d'aquest moment veiem la descomposició d'aquest grup familiar i es desencadena un drama d'enormes conseqüències.

L'obra és un duel interpretatiu entre dos de les millors actrius del panorama teatral català del moment, Anna Lizaran, en el paper de la mare, Violet Weston, que començarà actuant d'una manera un pèl histriònica per acabar aconseguint una actuació extraordinària en els dos actes següents, front a ella apareix Emma Vilarasau, en el paper de Bàrbara, la seua filla major, en un paper ple de força, molt lluny del que ens tenia acostumats darrerament per televisió. Al seu voltant en papers no tant destacats, però que defenen perfectament bé els seus personatges, Rosa Renom, Carles Velat, Maife Gil, Clara de Ramon i Jordi Banacolocha, i interpretant dignament uns papers no tant lluïts, Abel Folk, Montse Germán, Almudena Lomba i Albert Triola.

"Agost" dura tres hores i mitja, al llarg de les quals Tracy Letts va descobrint noves històries dels personatges, que van elevat la intensitat dramàtica, és cert, com s'ha dit, que aquesta és la tècnica dels serials televisius, però abans de l'èxit d'aquests, ja Tennessee Williams, per exemple, a quin tan déu l'obra, ens ofería moments d'un alt voltatge emocional. Utilitzar aquestes tècniques no és una cosa reprotxable, si l'obra aconsegueix aquest punt difícil de definir que separa la vulgaritat del fet artístic rellevant, i "Agost" ho aconsegueix, durant molts moments vam sentir l'emoció dels grans espectacles i no vam notar les incòmodes cadires del teatre que va dissenyar Ricardo Bofill.

2 – II – 2011

Hem llegit Confesiones de una vieja dama indigna d'Esther Tusquets, segona part de les memòries de la coneguda editora i escriptora

Els Dies Gloriosos

barcelonina. El llibre comença amb la descripció de la seua família, un bon retrat de la burgesia catalana de postguerra, després assistim al naixement i expansió de l'editorial familiar, que ens mostra les dificultats d'editar llibres en els difícils anys cinquanta i seixanta. En un altre nivell veiem la manera de viure de l'anomenada "gauche divine", i les vicissituds amoroses de l'autora, i això darrer ens porta a reflexionar si es té dret a contar públicament intimitats pròpies en les que intervenen segones persones, és la part del llibre que pot ser té un atractiu de tafaneria, o que li pot servir a l'autora per a matar vells fantasmes, però que és discutible èticament. Tanmateix la lectura d'aquest llibre és francament interessant i es llig com una novel·la apassionant.

3 – III – 2011

En un sopar de lletraferits, alabem el molt bon nivell que han assolit les darreres publicacions d'un escriptor conegut per tots els de la taula, un dels comensals diu: "és normal, com que no fa res més...". La professionalitat en la literatura catalana és una missió gairebé impossible, que només uns pocs noms poden assolir, el mercat és el que és, i no podem fer res. Ho tenim tan interioritzat que fins i tot la gent del gremi, o propera, pensa que la feina d'escriptor és un entreteniment de cap de setmana o d'hores perdudes, i que ha de guanyar-se la vida d'una altra manera, "no fa res més", i què hauria de fer? les musses no es presenten sense invocar-les, i només acudeixen quan es té una disciplina de treball, només així, i si a més es té talent, es pot aconseguir una bona obra.

Aprovat el pressupost per el present any

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló ha aprovat el pressupost per al present any, basat en la contenció de la despesa i la reducció de la pressió fiscal sobre els ciutadans. La sessió extraordinària del Ple va servir per a donar llum verda uns comptes que seran de 19.430.666,24 euros, un 3,84% menys que l'any passat. El OACSE comptarà amb un pressupost de 2.928.200,45 euros. Les escasses inversions que es contemplen aniran destinades a les instal·lacions esportives i, en concret, a les millores en el Pavelló Poliesportiu Municipal. Així, l'edil d'Hisenda, Pedro García, va explicar que es preveu 726.071,34 euros per a l'àrea esportiva, concretament per a la reforma del sostre del Pavelló Poliesportiu (116.000 euros), la renovació del parquet de la pista central (139.728,43 euros) i per a la construcció d'un nou camp de futbol de gespa artificial (470.342,91 euros), que se situarà al costat del Camp de Futbol Municipal. La resta del capítol d'inversions, que contempla un total de 946.176,34 euros, es destinarà a la urbanització del carrer dels Terrers (180.100,00 euros), a la compra d'instruments per a la Societat Musical Ciutat de Benicarló (15.000 euros), a la compra de llibres per a la Biblioteca Municipal (15.000 euros) i a la renovació de les dutxes de la platja del Morrongo (10.005,00 euros). El

pressupost serà, en paraules del regidor d'Economia i Hisenda "auster i ajustat a la realitat econòmica". García va voler destacar que Benicarló té un bon nivell d'endeutament i que es podria considerar una "excepció" entre els ajuntaments. "Sobre un 125% que permet la llei, l'Ajuntament de Benicarló té un 45,88% d'endeutament", va assenyalar. "Unes xifres que ens permeten assegurar que, a nivell financer, l'Ajuntament està molt sanejat", va concloure García.

L'edil va indicar que les principals retallades pressupostaris s'han realitzat en despesa corrent, Festes i Cultura. D'altra banda, el pressupost de 2011 no preveu la creació de noves places i la despesa corrent ha baixat un 4,74% respecte de 2010. Pel que fa als ingressos, l'Ajuntament no augmentarà la pressió fiscal i mantindrà el preu de les taxes i els impostos municipals. Altre capítol que també es mantindrà és la transferència a l'Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats (OACSE), que enguany compta amb un pressupost de 2.928.200,45 euros. El pressupost estarà 15 dies en exposició pública i, en cas de no haver al·legacions, entrarà en vigor automàticament. Si es presenten al·legacions, el Ple les haurà de resoldre prèviament.

ESPAI PER ALS JOVES GRÀCIES A GENERACIÓ

text NATÀLIA SANZ

Els joves de Benicarló tindran un espai en el qual realitzar activitats saludables d'oci gràcies a la iniciativa de la regidoria de Benestar Social, ja que han començat els treballs de reforma del local que acollirà l'oficina de Generació, que comptarà amb una sala polivalent, un despatx i un magatzem.

El local estarà situat en el carrer del Crist de la Mar i obrirà les seues portes en breu, una vegada finalitzades les obres d'accessibilitat i distribució interior del local a finals del mes de març. Paral·lelament, la Regidoria de Benestar Social està ultimant els tràmits per a traure a licitació la gestió de l'Oficina, que també funcionarà com punt d'informació juvenil. El que es pretén amb la creació d'aquesta oficina de *Generació* és oferir un servei municipal continuat d'atenció als joves, amb programacions anuals i tot un seguit d'activitats relacionades. De fet, el pròxim mes de març es presentarà un nou programa d'activitats que començarà el 26 de març i finalitzarà el 17 d'abril. *Generació* es va engegar a finals de l'any passat amb un complet programa de tallers i activitats que es van desenvolupar en diversos llocs de la ciutat i que van aconseguir un important èxit de participació. L'objectiu era promoure hàbits d'oci saludables, facilitar la convivència i estimular conductes solidàries entre els més de 2.000 joves de Benicarló que tenen entre 12 i 18 anys. Tot, amb la finalitat de prevenir conductes de risc i situacions de desintegració social.

Una altra de les iniciatives que la regidoria de Benestar Social ha desenvolupat en els últims mesos és la reforma de la Residència de Discapacitats Psíquics Sant Francesc, amb una inversió que supera els 90.000 euros. La reforma integral de la cuina, l'habilitació d'un rebost per a alimentació i la renovació i accessibilitat dels lavabos han estat les últimes obres que s'han portat a terme en la Residència de Discapacitats Psíquics, a més de la reforma i accessibilitat de l'ascensor. Aquestes reformes sumen quasi 50.000 euros d'inversió, que afegits a la resta d'actuacions que han portat a terme en els últims tres anys sumen més de 90.000 euros, que s'han finançat a través del propi OACSE (l'organisme que gestiona el centre), l'Ajuntament, la Conselleria de Benestar Social, a través de les subvencions anuals, i els fons estatals del segon Pla E. La Residència ha renovat des del mobiliari fins als electrodomèstics, s'ha pintat l'edifici per dins i per fora, s'han adquirit equips informàtics i s'han adaptat totes les estades del centre a les normatives que s'exigeixen per a un centre d'aquestes característiques. La regidora de Benestar Social, Sarah Vallés, ha destacat la gran inversió realitzada en la Residència, un centre compta amb 19 usuaris discapacitats intel·lectuals amb un nivell d'autonomia elevat. Per la seua banda, l'alcalde ha destacat l'esforç que ha fet l'Ajuntament en els últims anys en matèria de Benestar Social i ha posat com exemple, a part de la reforma integral de la Residència, l'ampliació del Centre Social Municipal "La Farola", la reforma del Centre de Convivència de Majors (inaugurat recentment), o la creació de la Unitat de Respir per a malalts de Alzheimer i del Centre de Dia de la Tercera edat, dos recursos que es posaran en funcionament en breu.

MOR EL CARXOFA D'OR SANTI SANTAMARÍA

text NATÀLIA SANZ

El prestigiós xef espanyol Santi Santamaria, el primer cuiner català a aconseguir tres estrelles Michelin i Premi Nacional de Gastronomia en 2009, va morir dimecres a Singapur d'un atac de cor.

Santamaria havia nascut en 1957 a Sant Celoni (Barcelona), on va inaugurar al costat de la seua esposa el restaurant 'El Racó de Can Fabes' -després denominat 'Can Fabes'- en 1981. En el moment de la seua mort estava presentant un nou local a la premsa internacional. Va dir "m'està donant un baixó, i es va desplomar". El recentment nomenat Carxofa d'Or 2011 va deixar una impressió molt agradable a Benicarló, on va acudir a arreplegar el guardó amb motiu de la festa de la Carxofa d'enguany. El cuiner tenia 53 anys i havia expandit el seu negoci a Orient recentment. Era un defensor de mantenir la gastronomia aliena a elements químics popularitzats per la 'nova cuina'. "Si es tracta de tenir experiències

imaginàries, açò ja ho assolixen les drogues", va dir després d'aconseguir pel seu assaig 'La cuina al nu' en 2008 el 'Premi d'Avui', convocat per l'editorial Temes d'Avui. En 2006 va inaugurar el restaurant Evo, en l'Hotel Hesperia Tower de Barcelona, amb una estrella Michelin, i en 2007 va obrir el Terra, en el Valdepalacios Hotel Gourmand. Va escriure també llibres com '101 receptes per a casa' i 'El gust per la salut'.

La família de Joan Brusca el recorda en l'aniversari de la seua mort

El passat 17 de febrer es compliren 3 anys del traspàs de Joan. En aquest temps no hem deixat de trobar-lo a faltar, ni la seua família, ni els seus amics, ni tots els que el van conèixer o tractar d'alguna manera.

En tot aquest temps -i especialment en apropar-se l'aniversari de la seua defunció- sou moltes les persones que ens fan arribar el seu sincer condol i record per Joan. Per això volem fer públic el nostre agraïment a tots vosaltres.

Joan va morir el 17 de febrer de 2008 en la localitat de les Borges Blanques (Les Garrigues), quan assistia a la clausura del congrés de la Unió de Pagesos de Catalunya.

La família Brusca Calvet

ve de la p gina anterior

i que la senyora Garcia els convida cada setmana a tocar el dos, però en aquesta ocasió s'ha de reconèixer que els responsables de la patinada no han estat ells. Per una vegada, els tafaners ens clavarem amb ells però ho farem a l'inrevés, solidaritzant-nos amb la seua feina i, de camí pegant-li una bona estirada d'orelles a eixe amo tan rebordonit que tenim. L'hauré de traure més vegades en aquesta secció perquè, a nosaltres, irreverents de mena, ens la porta fluixa si ens vol despatxar. Més val perdre un amo que un costum.

Competitivitat turística?

Hi ha coses que resulten sorprenents si mirem l'Ajuntament. Per una banda es munten a bombo i plateret una comissió, amb nom rimbombant, d'una cosa que li han dit "Plan de Competividad Turística Benicarló-Peníscola" i, per l'altra, tot i estar encara en plena celebració dels menús carxofers resulta que l'oficina de Turisme, Tourist Info (més internacional, encara que no sabem per qui deu ser), està tancada i barrada. Que estem en crisi ho sabem. Que tanquen

l'oficina quan els passa pels dallonses, sense posar-hi substituïts si el titular està de baixa, també. I que segons el pla eixe, de què tanta propaganda han fet, tenim un pressupost de més de 2.300.000 euros per promocionar-nos... doncs no ho entenem. Així com hem de competir? O ens gastarem el pressupost en pòsters i cartells informatius per empaperar l'encristal·lat de la moderna paraça i poder prescindir del tècnic?

Cagallons en temps real

Ens hem assabentat que el faraó Kuen-ka (ja feia temps que no parlàvem d'ell), ha signat un conveni amb la nova adjudicatària de la xarxa de sanejament pel qual implantaran un programa, anomenat COWAMA(?) que permetrà saber en temps real la qualitat de les aigües de bany i a més, aquesta també és bona, la predicció sobre la seua evolució. O siga, que quan hi haja un cagalló surant de seguida ens n'assabentarem i enviaran algú a replegar-lo? O faran com l'any passat, que n'eren un fotimer quan l'emissari es va fisurar (ho sentim: en aquest tema, és el verb més apropiat) i el digne faraó es va fer un embolic amb les dades i les dates. Una setmana després penjaren un

cartellet dient que l'aigua era ben bona i, als pocs dies, una bandera roja per indicar, segons el mateix responsable, que hi havia correspondència de coliformes.

Desfullant la margarida

Mireu que han fet empenyar als pobres clubs esportius amb les obres del pavelló poliesportiu. Doncs, després de no sabem quantes ampliacions, successions, vistes grosses i mesos i mesos perduts, ara resulta que, per fi, els nostres governants, se n'han adonat que l'empresa no complia els terminis d'execució i l'han suspesa, no l'obra, sinó l'empresa, per tornar a licitar l'obra. Què volien si el personal un dia pegava una paletada i després desapareixia dos setmanes? Feien un requeriment a l'empresa i tornava amb un camió i una altra paletada, i així passen dies i caiguen pans... i encara li van anar ampliant els terminis. Ja ho diuen, més val tard que mai. Però si uns eren els espavilats, els altres, els nostres, veient com ens prenen el pèl i els caragols a tots els benicarlendos, com els hem de qualificar?

L'àncora

No s'ha distingit mai Benicarló per l'amor al patrimoni. I encara de vegades, quan s'ha intervingut en algun element, han predominat la garreperia i els mal gust abans que les orientacions tècniques i la perspectiva de futur. Ho diem ara al cas de l'estat en què es troba l'àncora situada al costa de l'olivera de l'avinguda Iecla. Fa anys la va cedir el propietari i devia pensar que els senyors de l'Ajuntament no la deixarien perdre, però ara en deu apartar la mirada quan passa per allí i veu a terra els terrossos de rovell i podridura que se n'han després. De la canya en queda poc, sobretot de la part alta per on està engalzada a la roca que la sosté. I la creu va desfent-se cada dia que passa i cada gota que cau. Com els bocois ornamentals de la rotonda del carrer dels Boters. Ací per a poder vestir un sant (o restaurar el magatzem de la mar), en despullem quatre o cinc. O que li ho pregunten a sant Bartomeu.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Una reflexió

Si el senyor Cuenca diu que cedeixen els terrenys dels IES del poble a Conselleria però que si no es fa l'EOI (l'Escola Oficial d'Idiomes), s'hauran de retornar. Entenem-ho bé: vol dir que el senyor Cuenca no es fia de l'Administració que governa el seu Propi Partit. Ara que, alguna cosa deu haver quan els mateixos alcaldes, en privat això sí, reconeixen que els han fotut bé amb un plan Tu Confia i no Córregues que obliga els ajuntaments a avançar diners a l'espera que la Generalitat els els retorne. Amb quina cara ens demanaran el vot per a una gent que, segons el nostre mateix ajuntament, no és de fiar? Com estem, Senyor!

Una altra

I ací a casa com estem? Si l'alcalde Marcelino ens diu que ell només es presentarà a la reelecció (?), si li lliciten les famoses carreteres a Càlig i Peníscola i després, Fabra primer, i Tena després, li diuen que ell és el candidat, independentment de les carreteres i de la seua paraula i del que pensen els benicarlandos... de qui ens hem de fiar? Ja ho diuen, qui no es fia... no és de fiar. I ell... confia! Cada un és cada un, ja ho diuen. Marcelino diu que no i vénen i li fan dir que sí, el Molt Qüestionable Camps diu que sí i com que a Madrid només senten ploure va ell i s'autoproclama. Un partit de contrastos.

Canvi de canvis

Un dia qualsevol a les 18:30 de la vesprada, després del re-re-canvi del sentit de circulació del carrer Joan Carles I, el Pius XII ple de gom a gom, fent cua els vehicles des de la rotonta del Marqués fins a la de les monges. Al carrer Joan Carles I, on han canviat el sentit de la circulació, un vehicle circulant cada... Lloc per aparcar, el que es vulga i més. Quan acabaran

text LA COLLA DE TAFANERS

d'entendre que perquè canvien altra volta el sentit de la circulació rodada, els vehicles que vénen de dalt, de la 340 i les fàbriques del polígon, per accedir al centre del poble aniran pel Pius XII i els que vagen a la part nord no entraran i aniran directament per la N-340 a l'avinguda Catalunya? Quan entendran que el millor que poden fer és consultar-ho al butaner, al conductor dels autors de Martínez o

als repartidors de material d'obra? El més difícil encara: en una legislatura han canviat fins a tres vegades el sentit de la circulació d'aquests vials. I encara no l'hem acabada! Potiners!

El careto

Somriure o mala cara. El nou senyal indicatiu que han plantificat al capdavant del pas de vianants del costat de l'escola de les monges, a l'avinguda Catalunya, és la mar de curiosos. N'hem sentit de tota classe, de comentaris: que si és un comptador de vehicles; que si és un radar mòbil; que si és un indicador per als xiquets que passen, posant-se verd si ho fan bé o roig si ho fan malament; que si és un indicador de la velocitat per als vehicles fent el mateix que als xiquets, si van massa de pressa els surt el careto roig de la mala llet i si van bé, el verd; que si... Certament, en aquest poble, amb açò del trànsit rodat, qualsevol cosa pot ser possible. I damunt com no excel·leixen en capacitat de comunicació, no se n'assabenta ningú de res. I una cosa, si tal com ens han dit per ràdio macuto, deu tractar-se d'un dispositiu controlador de la velocitat, el lloc on l'han plantat és el més idoni? A veure, ho diem perquè si tenim en compte que aqueix carrer és una via ràaaapida, als vehicles, quan arriben a l'alçada del senyal-careto, vés-los amb un pa baix del braç ja. Si els hem de dir que van massa ràpids, no seria millor fer-los-ho saber un poc abans perquè moderaren la velocitat? Seria una manera de reduir les possibilitats d'emportar-se algú per endavant, no? Compte, només és una idea!

L'amo i la pífia

Errada monumental per part de l'amo que, sense fer cas del que li diuen, posa en un malpàs aquesta pobra gent del futbol a causa de les errades que ha deixat passar al seu text. Ahí estan ells, erre que erre tot

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Avui vaig directament a allò que realment ens interessa a tots i que tothom té clar que és així. He plorat d'emoció en vore la magnífica il·lustració que il·lustra aquesta pàgina set dies enrere. Que ningú no pense que el fet de repetir dues vegades la mateixa paraula dins de la frase anterior és una espifiada per part de qui ho escriu i/o de qui fa la maquetació. No. Tot està ben fet. Perquè la millor paraula que pot qualificar el món falles és aquesta en totes les seues accepcions. Si agafem el seu sentit referit a una imatge, no hi ha res al món que siga més bonic que una falla, la peïnetada d'una fallera i la panxa de l'ufanós president. Però no només s'han d'interpretar aquestes paraules en un sentit, no. És molt important el sentit que té la paraula de cosa molt culta, evocant Montesquieu, Kant, Adam Smith o D'Alembert. Si, les falles són il·lustrades perquè són cultura. Alta cultura, diria jo. Cultura densa, que engloba totes les branques de la saviesa humana. Per això quan parlem de falles ens hem d'aixecar de la cadira per tal de retre un sentit homenatge a aquesta gran i nostrada festa. Per exemple, i sense anar més lluny, ara mateix jo estic escrivint a peu dret, tot emocionat i desitjant que comence el symposium faller per tal de participar activament al mateix. Per cert, que aprofito per a oferir-me com a maniquí vivent per a exposar els vestits el dia de la dissertació al voltant de la indumentària fallera. És la il·lusió de la meua vida. Continuant dins de la vessant cultural de les falles, no hem d'oblidar allò que es reproduceix a la pàgina tretze, dins de la secció dels tafaners, escrit pel gran gurú faller local, l'inoblidable, imprescindible i megafaller Jaime Mundo. Algú vol una prova més evident de la simbiosi entre cultura i falles? Aquesta ha estat la constatació empírica més sòlida de la història de la humanitat al voltant de l'agermanament entre falles i cultura.

És més, a partit d'ara, quan a la seua revista hi haja una pàgina on es parle de temes cultura, a la part de dalt ha de posar "falles", en lloc del acostumat "cultura", a vore si es posen al dia. No cal dir que la informació referida a aquesta gran festa –festorra, diria jo– hauria d'aparèixer indistintament sota l'epígraf "falles" o "cultura". Aquesta hauria de ser, com ho està sent ara, completa, fiable, minuciosa i sentida, molt sentida.

Ara, després d'aquesta imprescindible introducció, aniré a vore quins temes secundaris es van tractar la setmana passada. Veig que allò que més atenció va merèixer va ser el nomenament (o era exaltació?) de Domingo com a candidat a ocupar quatre anys més la poltrona municipal. La informació al respecte és completa i molt crítica. Molt bé, així m'agrada. Després d'amenaçar que se n'anava cap a casa si no s'acomplien certes condicions, ha passat de tema i es conforma amb una promesa –una altra- i repeteix. Hi ha un proverbi que diu que som esclaus de les nostres paraules. Però es veu que aquest esclavatge ens el passem per l'arc del triomf electoral. Que si se'n va a ocupar algun càrrec institucional, que si no té paraula, que si ens ha

enganyat a tots. Ja vorem què passa després de les eleccions. Diuen que el poble és llest. I més coses.

Més festa de la carxofa. Si no vam quedar farts la setmana passada. Ara venen les conclusions. Segons el nostre regidor, un dels exemples que demostres que el càrrec comporta saviesa, ens diu que l'any que ve s'hauran de canviar algunes coses. També ens conta que el dia de la demostració gastronòmica, va haver gent que es va quedar al poble a "menjar i a sopar". Clar, menjar i sopar son dues alternatives variades que enriqueixen la festa.

M'ha llegit amb un gran interès la col·laboració del Joan Heras, i he trobat un parell d'espifiades sense importància, però que vull reflectir per a demostrar que jo sí que em lleigeixo aquestes fulles totes les setmanes. En primer lloc, no és Gollain, sinó Bollaín. En segon lloc, parla de quan Colom va arribar a Bolívia. Però no va ser ell, sinó un sanguinari anomenat Pizarro que té un carrer dedicat al nostre poble que potser ens hauríem de començar al plantejar si els seus mèrits mereixen tan gran honor.

EDITORIAL

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Mentiders, política i Déus

Tot i ser una obvietat, no deixa de ser sorprenent com la classe política governant intenta entabanar la ciutadania cap els seus propòsits. I, si no, com podem entendre açò: Carlos Eleno, director General de Ports de la Generalitat Valenciana el 21 de desembre, "Demà, conselleria de Medi Ambient, començarà a presentar el projecte (referint-se al Parc Litoral) davant els organismes competents que haurien de posicionar-se sobre les intencions de l'administració", en la seua compareixença a Benicarló. Mario Flores, 4 de febrer, "li comuniquem que el projecte encara no està finalitzat, raó per la qual no és possible la seua remissió", resposta a la pregunta plantejada pel diputat Enric Morera sobre la sol·licitud del projecte del Parc Litoral benicarló. O siga, no tenim projecte.

Però si la part de la mar, inclosa la costa nord, el que queda, la tenim així, que diríem de la riba del riu sec, al Baranquet en la seua desembocadura, que ha obtingut la qualificació de zona de màxim risc d'inundació en l'estudi

realitzat per la Confederació Hidrogràfica del Xuquer (CHX)? Sí, aquessta que, incomprensiblement, la mateixa CHX, té aturat el projecte de canalització de la seua Rambla. Que no hauran llegit el seu propi estudi més recent, on la Unió Europea els obliga a cartografiar totes les zones inundables, que indica, i ací està la sorpresa, per no dir estupor, que la probabilitat d'inundació té un període de tornada aproximada menor de 10 anys. I, si l'últim va ser el 2007...?

I és que el desgavell entre administracions, fins i tot, supera la més mínima lògica davant la que hauria de ser la seua primera prioritat, la seguretat de la ciutadania, i així, el Patricova (Pla d'Acció Territorial de caràcter sectorial sobre prevenció del Risc d'Inundació a la Comunitat Valenciana), ja va catalogar la zona com inundable allà pel 2000!!! A més, per a més inri, aquest va ser presentat en una ponència a Gijón, "EL PATRICOVA: UN EJEMPLO DEL TRATAMIENTO DEL RIESGO DE INUNDACIÓN EN LA ORDENACIÓN DEL TERRITORIO", en el III Congreso Internacional de Ordenación del Territorio, el juliol de 2011 per part de tècnics de la llavors Conselleria d'Obres Públiques, Transport i Urbanisme. Demencial!

La ignomínia de polítics que ens governa, faria bé en rellegir una mica Socrates que, allà en l'antiga Grècia, fent seua la inscripció, "coneix-te a tu mateix", que hi havia en algun lloc del temple de Delfos (dedicat al Déu Apol·lo), advertia l'home a reconèixer els límits de la seua naturalesa pel que fa a la moral i l'ètica en les seues actuacions. Certament ens trobem molt lluny d'aquella concepció política.

I ara, per desgràcia, només ens queda encomanar-nos al seu Déu, Apol·lo, amb els d'ací no hem tingut sort, perquè la pròxima riuada o llevantada... ens agafe confessats.

Nota: per una errada en la transcripció de l'article del futbol de la setmana passada es va colar la versió que no havia estat revisada. Demanem disculpes als lectors i, com no, als autors. Intentarem que no torne a passar.

CARXOFA I PANISSOLA

Panissola 1: per el Director General de Ports i el Conseller d'infraestructures, pel lamentable ús partidista que han fet de la nostra costa. Mentre aquesta es degrada ells es menteixen descaradament. Ja ho diu la dita, s'agafa primer a un mentider que a un coix. El que passa és que cada vegada n'hi ha més.

Panissola 2: per al PSOE (del PSPV ja se n'ha celebrat les exèquies fúnebres) local pels anuncis que fa per la ràdio. Tots en un bonic castellà de León (com cal) i com sempre ignorant i per tant "oblidant" la llengua del poble. Hi ha coses en què, per desgràcia, sí que són tots iguals, Rajoy i Sapateros.

Panissola 3: els operaris de les obres de l'avinguda lecla han treballat alguns dies d'aquesta setmana fins les nou de la nit passades, sobretot a la cruïlla del Cesar Cataldo. Es veu que hi ha pressa. Ridícul de veritat, siga perquè ha d'estar tot enllestí per a falles, siga perquè s'han començat les obres tard, siga pel que siga, però ridícul.

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"Tooma Moreno"

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

3x4 info

La informació que es multiplica

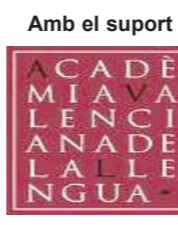
www.3x4.info

noticias 964.es

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Consell de Redacció: XIMO BUENO, NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport
COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana
Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC
Administració, subscripcions © COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Amb el suport
La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escript. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

